ADMINISTRATĪVĀ APGABALTIESA

Lieta Nr.A420208721
Lietas arhīva Nr. AA43-0092-23/10
ECLI:LV:ADAT:2023:0104.A420208721.6.S

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā

2023.gada 4.janvārī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnese referente Margarita Osmane,
tiesneši Māris Birzgalis un Anita Šteinberga

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc SIA /Nosaukums A/ pieteikuma par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru Valsts ieņēmumu dienests pieteicējai piešķirtu atbalstu apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai par 2020.gada novembri, sakarā ar SIA /Nosaukums A/ apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2022.gada 5.aprīļa spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2021.gada 12.maijā Valsts ieņēmumu dienestā (turpmāk – dienests) saņemts SIA /Nosaukums A/ iesniegums, kurā lūgts piešķirt atbalstu apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai par 2020.gada novembri.

Ar dienesta Nodokļu nomaksas veicināšanas pārvaldes Trešās pievienotās vērtības nodokļa daļas Pirmās nodaļas vadītājas 2021.gada 26.maija lēmumu Nr.33.17-3/17.9.1/50683 (turpmāk – sākotnējais lēmums), pamatojoties uz Ministru kabineta 2020.gada 10.novembra noteikumu Nr.676 „Noteikumi par atbalstu Covid-19 krīzes skartajiem uzņēmumiem apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai" (turpmāk – noteikumi Nr.676) 4.5.apakšpunktu (*redakcijā, kas bija spēkā no 2021.gada 6.februāra līdz 2021.gada 3.martam*), 16.1.apakšpunktu un 30.punktu, nolemts nepiešķirt SIA /Nosaukums A/ atbalstu apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai par 2020.gada novembri.

[2] Nepiekrītot sākotnējam lēmumam, SIA /Nosaukums A/ to apstrīdēja dienesta ģenerāldirektorei, ar kuras 2021.gada 30.jūnija lēmumu Nr.33.17-6/22.7/7279 (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) tas atstāts negrozīts, balstoties uz turpmāk norādītajiem argumentiem.

[2.1] Ņemot vērā, ka SIA /Nosaukums A/ ir reģistrēta jau 2010.gada 12.novembrī un saimniecisko darbību uzsākusi veikt pirms 2019.gada 1.janvāra, atbalstu apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai par 2020.gada novembri tā atbilstoši noteikumu Nr.676 30.punktam un secīgi Ministru kabineta 2021.gada 12.janvāra noteikumu Nr.27 „Grozījumi Ministru kabineta 2020.gada 10.novembra noteikumu Nr.676 „Noteikumi par atbalstu Covid-19 krīzes skartajiem uzņēmumiem apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai" (turpmāk – 12.janvāra noteikumu grozījumi) 1.2.apakšpunktam varētu saņemt, ja atbalsta perioda mēnesī apgrozījums būtu krities vismaz par 20%, salīdzinot ar vidējo apgrozījumu 2020.gada augustā, septembrī un oktobrī kopā, un apgrozījums atbalsta perioda mēnesī būtu krities vismaz par 30%, salīdzinot ar apgrozījumu 2019.gada attiecīgajā mēnesī.

Vērtējot SIA /Nosaukums A/ apgrozījumu atbilstoši SIA /Nosaukums A/ pievienotās vērtības nodokļa (turpmāk – PVN) deklarācijās norādītajām kopējām darījumu vērtībām, secināms, ka SIA /Nosaukums A/ apgrozījums atbalsta perioda mēnesī (2020.gada novembrī) ir samazinājies par 42,97%, salīdzinot ar SIA /Nosaukums A/ vidējo mēneša apgrozījumu laika periodā no 2020.gada augustam līdz oktobrim. Tomēr, salīdzinot ar 2019.gada novembri, 2020.gada novembra apgrozījums ir samazinājies tikai par 23,98%, kas neatbilst iepriekš minētajās normās noteiktajam apmēram. Līdz ar to nav konstatējami visi priekšnoteikumi atbalsta saņemšanai par 2020.gada novembri.

[2.2] Ar Ministru kabineta 2021.gada 27.maija noteikumu Nr.334 „Grozījumi Ministru kabineta 2020.gada 10.novembra noteikumos Nr.676 „Noteikumi par atbalstu Covid-19 krīzes skartajiem uzņēmumiem apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai" (turpmāk – noteikumi Nr.334) noteikumi Nr.676 tika papildināti ar 4.^{3}punktu, kurā tika noteikts, ka, nosakot apgrozījuma kritumu, dienests ņem vērā pievienotās vērtības nodokļa deklarācijā norādīto taksācijas perioda kopējo darījumu vērtību bez pievienotās vērtības nodokļa. Uzņēmumiem, kas nav reģistrēti dienesta pievienotās vērtības nodokļa maksātāju reģistrā, apgrozījuma kritumu vērtē, ņemot vērā ieņēmumus no saimnieciskās darbības. Līdz ar to SIA

/Nosaukums A/, piesakoties valsts atbalstam, tās apgrozījumu konkrētajos mēnešos nepamatoti ir norādījusi atbilstoši tās grāmatvedības reģistros norādītajam apgrozījumam, nevis SIA /Nosaukums A/ PVN deklarācijās norādītajai kopējai darījumu vērtībai, proti, neņemot vērā SIA /Nosaukums A/ saņemtos avansa maksājumus.

[2.3] Dienestam nav iespējams pārbaudīt SIA /Nosaukums A/ norādes, ka iepriekš dienests ir piešķīris atbalstu arī tādiem uzņēmumiem, kuri apgrozījuma kritumu aprēķinājuši, neņemot vērā saņemtos avansa maksājumus. Turklāt pat gadījumā, ja dienests kādā gadījumā apgrozījuma kritumu būtu aprēķinājis citādi, lēmums dienestam ir jāpieņem atbilstoši noteikumu Nr.676 4.^{3}punktam, kurš noteic nepieciešamību vadīties pēc PVN deklarācijā norādītās kopējās darījumu vērtības.

[2.4] Atbilstoši noteikumu Nr.676 16.1.apakšpunktam atbalstu nepiešķir gadījumā, ja uzņēmumam, kuram iesnieguma iesniegšanas dienā ir dienesta administrēto nodokļu (nodevu) parādi, kas kopsummā pārsniedz 1000 *euro*, izņemot nodokļu maksājumus, kuriem ir piešķirts samaksas termiņa pagarinājums, noslēgta vienošanās par labprātīgu nodokļu samaksu vai noslēgts vienošanās līgums. SIA /Nosaukums A/ iesniegumu atbalsta saņemšanai dienestā iesniedza 2021.gada 12.maijā, un SIA /Nosaukums A/ šajā laikā bija nodokļu parāds 7662,25 *euro*, kuram nebija piešķirts samaksas termiņa pagarinājums, noslēgta vienošanās par labprātīgu nodokļu samaksu vai noslēgts vienošanās līgums. Līdz ar to atbalsts par 2020.gada novembri SIA /Nosaukums A/ nevarēja tikt piešķirts arī šī iemesla dēļ.

Lai gan dienests 2021.gada 17.maijā pieņēma lēmumu sadalīt termiņos PVN parādu 7316,74 *euro*, arī apstrīdēšanas iesnieguma iesniegšanas dienā (2021.gada 27.maijā) SIA /Nosaukums A/ bija nodokļu parāds 7632,83 *euro*. Līdz ar to arī uz apstrīdēšanas iesnieguma iesniegšanas dienu bija konstatējams noteikumu Nr.676 16.1.apakšpunktā noteiktais kritērijs, kas liedza piešķirt SIA /Nosaukums A/ tās lūgto atbalstu.

[3] Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicējas SIA /Nosaukums A/ pieteikums par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru iepriekš minētais valsts atbalsts pieteicējai tiktu piešķirts. Pieteikums pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[3.1] Ņemot vērā, ka noteikumu Nr.676 4.^{3}punkts tika pieņemts un stājās spēkā jau pēc tam, kad pieteicēja vērsās dienestā ar iesniegumu par atbalsta saņemšanu, pārsūdzēto lēmumu ar šo normu pamatot nedrīkstēja. Līdz ar to, vērtējot pieteicējas apgrozījuma kritumu, dienests nepamatoti vērtējis tieši PVN deklarācijās norādīto kopējo darījumu vērtību.

[3.2] Atbilstoši Pievienotās vērtības nodokļa likuma 120.pantam apliekamie ienākumi tiek fiksēti brīdī, kad tiek veikta preču piegāde vai sniegts pakalpojums un izrakstīts nodokļu rēķins. Līdz ar to PVN deklarācijā nav un nevar būt ietverta informācija par uzņēmuma apgrozījumu.

Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma 41.pants kopsakarā ar Ministru kabineta 2016.gada 1.janvāra noteikumu Nr.775 „Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma piemērošanas noteikumi" (turpmāk – noteikumi Nr.775) 53.punktu noteic, ka ieņēmumus, kas faktiski ir apgrozījums, no preču pārdošanas un pakalpojumu sniegšanas neatkarīgi no maksājuma datuma un rēķina izrakstīšanas datuma uzskaita tad, kad ir izpildīti šādi ieņēmumu uzskaites nosacījumi: 1) preces (attiecīgos gadījumos – īpašumtiesības uz precēm), viss risks par to bojāšanos vai bojāeju un visi varbūtējie ieguvumi no šīm precēm ir nodoti pircējam; 2) sabiedrība spēj ticami novērtēt ieņēmumus; 3) sagaidāms, ka sabiedrība saņems ar darījumu saistītos saimnieciskos labumus; 4) sabiedrība spēj ticami novērtēt izdevumus, kas radušies vai radīsies saistībā ar preču pārdošanas darījumiem.

Tieši šie minētie normatīvie tiesību akti nosaka jēdziena „apgrozījums" definīciju un regulē tā uzskaites brīdi.

[3.3] No noteikumu Nr.334 anotācijas konstatējams, ka dienests pirms grozījumu spēkā stāšanās, piešķirot atbalstu, uzņēmumu apgrozījumu ir noteicis atbilstoši Gada pārskatu un konsolidēto gada pārskatu likuma 41.panta pirmajai daļai un noteikumu Nr.775 53.punktam, bet pieteicējai šādā kārtībā apgrozījumu noteikt neļauj. Līdz ar to dienests ir pārkāpis vienlīdzības principu.

[3.4] 2021.gada 26.aprīlī pieteicēja iesniedza dienestā iesniegumu par nokavēto nodokļu samaksas termiņa pagarinājuma piešķiršanu. 2021.gada 17.maijā dienests ar lēmumu Nr.32.4/17.20.3/6485 sadalīja termiņos pieteicējas nodokļu parādu. Tādējādi jau sākotnējā lēmuma pieņemšanas dienā pieteicējai nebija nodokļu parāda, kuru kopējā summa pārsniedz 1000 *euro*. Parāda neesību apstiprina arī publiski pieejamā informācija dienesta mājaslapā.

Turklāt noteikumi Nr.676 neaizliedz iesniegt iesniegumu par atbalsta saņemšanu atkārtoti pēc nodokļu parāda samaksas vai nodokļu parāda samaksas termiņa pagarinājuma saņemšanas, tāpēc pieteicēja 2021.gada 31.maijā pēc dienesta lēmuma par termiņa pagarinājuma piešķiršanu atkārtoti iesniedza iesniegumu par atbalsta saņemšanu, tomēr Elektroniskās deklarēšanas sistēmā (EDS) iesniegumu noraidīja un nepieņēma izskatīšanai.

[4] Dienests rakstveida paskaidrojumā par pieteikumu to uzskata par nepamatotu un lūdz noraidīt, atsaucoties uz pārsūdzētajā lēmumā ietvertajiem argumentiem.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2022.gada 5.aprīļa spriedumu pieteikums noraidīts, balstoties uz turpmāk atreferētajiem argumentiem.

[5.1] Pieteicēja ir vērsusies tiesā ar pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, saskaņā ar kuru dienests pieteicējai piešķirtu atbalstu apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai par 2020.gada novembri. Kārtību, kādā piešķirams minētais valsts atbalsts, un priekšnoteikumus tā piešķiršanai noteic noteikumi Nr.676.

Ja tiesa izskata pieteikumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, tiesai, kas izskata lietu pēc būtības, jāvērtē tie tiesiskie un faktiskie apstākļi, kas pastāvēja līdz lietas izskatīšanas pabeigšanai. Izņēmums ir gadījumā, ja pieprasītais

labums ir saistīts ar konkrētu laika periodu vai ja tiesību normas grozījuma gadījumā pārejas noteikumos ir atrunāts citādi (*sk. Senāta 2016.gada 1.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-33/2016 7.punktu*).

Ņemot vērā, ka pieteicējas pieprasītais labums ir saistīts ar konkrētu laika periodu (atbalsts pieprasīts tieši par 2020.gada novembri), izskatāmajā lietā nav piemērojamas tās tiesību normas, kuras ir spēkā lietas izskatīšanas laikā, bet gan tās, kuras bija spēkā laikā, kad pieteicēja lūdza attiecīgo valsts atbalstu piešķirt. Līdz ar to, vērtējot pieteicējas tiesības saņemt tās prasīto atbalstu par 2020.gada novembri, tiesa vērtēja to noteikumu Nr.676 redakciju, kura bija spēkā no 2021.gada 4.marta līdz 2021.gada 7.jūnijam.

[5.2] Pamats izdot personai labvēlīgu administratīvo aktu ir tad, ja pastāv visi tā izdošanas priekšnoteikumi. Tādēļ tiesai, izskatot prasījumu par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ir jāpārbauda, vai šie priekšnoteikumi pastāv.
Kā izriet no pārsūdzētā lēmuma, dienests ir secinājis, ka attiecībā uz pieteicēju nav izpildījušies pat divi obligāti priekšnoteikumi konkrētā atbalsta piešķiršanai. Pirmkārt, dienests secinājis, ka pieteicējas apgrozījums atbalsta mēnesī (2020.gada novembrī), salīdzinot ar to pašu mēnesi 2019.gadā, nav samazinājies par vismaz 30%, kas liedz saņemt atbalstu atbilstoši noteikumu Nr.676 30.punktam un secīgi 12.janvāra noteikumu grozījumu 1.2.apakšpunktam. Otrkārt, dienests secinājis, ka dienā, kad pieteicēja iesniedza dienestā iesniegumu par atbalsta saņemšanu, tai bija nodokļu parāds vairāk nekā 1000 *euro* apmērā, kuram nebija piešķirts samaksas termiņa pagarinājums, noslēgta vienošanās par labprātīgu nodokļu samaksu vai noslēgts vienošanās līgums. Šis apstāklis liedza saņemt atbalstu saskaņā ar noteikumu Nr.676 16.1.apakšpunktu.

Sākotnēji tiesa pārbaudīja, vai dienests ir pamatoti konstatējis noteikumu Nr.676 16.1.apakšpunktā minēto šķērsli atbalsta piešķiršanai.

[5.3] Noteikumu Nr.676 16.1.apakšpunkts noteic, ka atbalstu nepiešķir uzņēmumam, kuram iesnieguma iesniegšanas dienā ir Valsts ieņēmumu dienesta administrēto nodokļu (nodevu) parādi, kas kopsummā pārsniedz 1000 *euro*, izņemot nodokļu maksājumus, kuriem ir piešķirts samaksas termiņa pagarinājums, noslēgta vienošanās par labprātīgu nodokļu samaksu vai noslēgts vienošanās līgums.

Iesniegumu par atbalsta piešķiršanu pieteicēja dienestam iesniedza 2021.gada 12.maijā, un lietā nav strīda par to, ka pieteicējai šajā datumā bija nodokļu parāds, kurš pārsniedz 1000 *euro* un kura samaksai nebija piešķirts samaksas termiņa pagarinājums, nebija noslēgta vienošanās par labprātīgu nodokļu samaksu vai noslēgts vienošanās līgums.

Līdz ar to tiesa atzina, ka dienests pamatoti konstatējis noteikumu Nr.676 16.1.apakšpunktā minēto ierobežojumu atbalsta piešķiršanai.

[5.4] Pieteicēja ir iebildusi pret noteikumu Nr.676 16.1.apakšpunkta piemērošanu, jo pieteicēja jau pirms 2021.gada 12.maija bija iesniegusi dienestam lūgumu pagarināt nodokļu samaksas termiņu un dienests ar 2021.gada 17.maija lēmumu šo nodokļu samaksas termiņu arī pagarināja. Pieteicēja ir norādījusi, ka uz sākotnējā lēmuma pieņemšanas brīdi pieteicējai vairs nebija tāds nodokļu parāds, kurš pārsniedz 1000 *euro* un par kuru nebūtu piešķirts samaksas termiņa pagarinājums.

Lai gan atbilstoši minētajai tiesību normai būtisks ir uzņēmuma nodokļu parāda apmērs tieši iesnieguma iesniegšanas brīdī, pieteicēja arī nav iesniegusi jebkādus pierādījumus par to, ka nodokļu parāds minētajā apmērā tai nav bijis arī sākotnējā lēmuma pieņemšanas brīdī (2021.gada 26.maijā).

Pieteicēja ir iesniegusi dienesta izziņu par pieteicējas nodokļu parāda apmēru uz 2021.gada 17.maiju, kurā norādīts, ka pieteicējai ir nesamaksāto nodokļu parāds 320,41 *euro*. Šāda informācija sakrīt arī ar publiski pieejamo informāciju no nodokļu parādnieku datubāzes. Tomēr pieteicēja nav iesniegusi jebkādus pierādījumus par to, ka nodokļu parāds vismaz 1000 *euro* apmērā tai nav bijis arī 2021.gada 26.maijā, proti, dienā, kad tika pieņemts sākotnējais lēmums. Turklāt atbilstoši publiski pieejamai informācijai redzams, ka pieteicējas nodokļu parāds 2021.gada 26.maijā ir 7752,96 *euro*, tādējādi tas ievērojami pārsniedz noteikumu Nr.676 16.1.apakšpunktā norādīto nodokļu parāda slieksni.

Pārsūdzētajā lēmumā arī norādīts, ka nodokļu parāds 7632,83 *euro*, kura samaksai nebija piešķirts samaksas termiņa pagarinājums, nebija noslēgta vienošanās par labprātīgu nodokļu samaksu vai noslēgts vienošanās līgums, pieteicējai bija arī apstrīdēšanas iesnieguma iesniegšanas dienā 2021.gada 27.maijā. Arī šī dienesta norādītā informācija sakrīt ar publiskajā datubāzē norādīto. Turklāt atbilstoši šai publiski pieejamai informācijai nodokļu parāds 9558,76 *euro* apmērā pieteicējai bijis arī pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas brīdī.

Iepriekš minētā informācija neraksturo pieteicēju kā disciplinētu nodokļu maksātāju. Tomēr tieši disciplinētiem nodokļu maksātājiem, ņemot vērā noteikumu Nr.676 16.1.apakšpunktā ietverto tiesību normu, normatīvā akta izdevējs ir paredzējis piešķirt atbalstu. Apstāklim, ka noteiktā laika periodā starp pieteikšanos atbalsta saņemšanai un dienesta lēmuma pieņemšanas brīdi, proti, 2021.gada 17.maijā, nodokļa maksājumu parāds ir bijis mazāks par 1000 *euro*, šajā lietā nav būtiskas nozīmes.

Ievērojot iepriekš minēto, tiesa atzina, ka viens no obligātiem priekšnoteikumiem labvēlīga administratīvā akta izdošanai par atbalsta piešķiršanu pieteicējai nav izpildījies. Līdz ar to pieteicējas pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[5.5] Pieteicēja norādījusi, ka, vērtējot tās tiesības saņemt atbalstu, jāņem vērā, ka 2021.gada 31.maijā tā dienestā vērsās ar jaunu iesniegumu par atbalsta piešķiršanu, taču dienests to neesot pieņēmis izskatīšanai.

Saistībā ar šo apsvērumu tiesa atgādināja, ka, izskatot jautājumu par atbalsta piešķiršanu apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai par konkrētu laika periodu, jāvērtē ir tie tiesiskie un faktiskie apstākļi, kuri pastāvēja brīdī, kad pieteicēja

vērsās dienestā ar attiecīgu iesniegumu par atbalsta piešķiršanu. Tādējādi, pieņemot sākotnējo lēmumu, dienestam bija jāvērtē apstākļi, kādi pastāvēja uz iesnieguma iesniegšanas brīdi, proti, uz 2021.gada 12.maiju. Šādi tiesiskie un faktiskie apstākļi bija jāvērtē arī dienesta ģenerāldirektoram, izskatot apstrīdēšanas iesniegumu par sākotnējo lēmumu, un šādi apstākļi līdz ar to ir jāvērtē arī tiesai, izskatot konkrēto pieteikumu. Tādēļ tiesiskajiem un faktiskajiem apstākļiem, kādi pastāvēja jau pēc sākotnējā lēmuma pieņemšanas (2021.gada 31.maijā, kad pieteicēja dienestam esot iesniegusi jaunu iesniegumu), šajā lietā nav būtiskas nozīmes.

[5.6] Atteikumu piešķirt atbalstu apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai dienests pamatojis arī ar citu apstākli – ar to, ka pieteicējas apgrozījums 2020.gada novembrī, salīdzinot ar apgrozījumu 2019.gada novembrī, nebija samazinājies vismaz par 30%. Lai gan pieteicēja ir iebildusi arī pret šo dienesta konstatēto apstākli, jo uzskata, ka apgrozījumu konkrētajos mēnešos dienests nepamatoti noteicis, ņemot vērā PVN deklarācijās deklarēto kopējo darījumu apmēru, šos pārsūdzētajā lēmumā un pieteikumā ietvertos apsvērumus tiesa nevērtēja, jo nav konstatējams cits labvēlīga administratīvā akta izdošanas priekšnoteikums.

[6] Pieteicēja par pirmās instances tiesas spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību, kas pamatota gan ar pieteikumā, gan turpmāk norādītajiem argumentiem.

[6.1] Tiesa nepamatoti ignorēja apstākli, ka pieteicējas nodokļu parādam bija piešķirts samaksas termiņa pagarinājums. Ņemot vērā, ka iesnieguma par atbalsta saņemšanu iesniegšanas dienā pieteicējai bija nodokļu parāds, kas pārsniedza 1000 *euro*, kuram bija piešķirts nodokļu samaksas termiņa pagarinājums, nerealizējas noteikumu Nr.676 16.1.punktā noteiktais atbalsta nepiešķiršanas priekšnoteikums.

[6.2] Spriedumā nav vērtēts arguments par pieteicējas apgrozījumu. Tā kā nepastāv noteikumu Nr.676 16.1.punktā minētais atbalsta nepiešķiršanas iemesls, tiesas atteikums vērtēt pieteicējas apgrozījumu ir nepareizs.

[7] Dienests rakstveida paskaidrojumā par pieteicējas apelācijas sūdzību to uzskata par nepamatotu un noraidāmu. Dienesta ieskatā apstāklim, ka pieteicējai iesnieguma par atbalsta saņemšanu iesniegšanas dienā bija nodokļu parāds, nav izšķirošas nozīmes, jo pieteicējai atbalsts apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai par 2020.gada novembri nav piešķirams, jo minētajā mēnesī pieteicēja neatbilst nevienam noteikumu Nr.27 1.2.apakšpunkta nosacījumam.

Motīvu daļa

[8] Apgabaltiesa atzīst, ka lietā ir precizējams pieteikuma priekšmets.

Administratīvā lieta ir ierosināta un pirmās instances tiesā izskatīta par labvēlīga administratīvā akta izdošanu, ar kuru pieteicējai tiktu piešķirts atbalsts apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai par 2020.gada novembri.

Pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas brīdī noteikumu Nr.676 24.punkts noteica, ka lēmumu par atbalsta piešķiršanu pieņem līdz 2021.gada 30.novembrim saskaņā ar Eiropas Komisijas 2020.gada 19.marta paziņojumu „Pagaidu regulējums valsts atbalsta pasākumiem, ar ko atbalsta ekonomiku pašreizējā Covid-19 uzliesmojuma situācijā" (C(2020)1863) (turpmāk – Pagaidu regulējums). Ministru kabineta noteikumu projekta „Noteikumi par atbalstu Covid-19 krīzes skartajiem uzņēmumiem apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai" sākotnējās ietekmes novērtējuma ziņojumā (anotācijā) norādīts, ka lēmums par atbalsta piešķiršanu šo noteikumu izpratnē tiek pieņemts saskaņā ar Komisijas paziņojumu līdz 2021.gada 30.jūnijam. Komisijas paziņojuma spēkā esība nosaka, ka visiem lēmumiem par valsts atbalsta piešķiršanu ir jābūt pieņemtiem līdz 2021.gada 30.jūnijam, pretējā gadījumā to var uzskatīt par nelikumīgu valsts atbalstu. Vēlāk noteikumu Nr.676 24.punktā izdarīti un stājušies spēkā grozījumi, pagarinot noteikto termiņu līdz 2022.gada 30.jūnijam, ņemot vērā pagaidu regulējuma grozījumus un to, ka Eiropas Komisija pieņēmusi lēmumu par noteikumos Nr.676 paredzētā komercdarbības atbalsta saderību ar Eiropas Savienības iekšējo tirgu. Tādējādi šobrīd spēkā esošajā redakcijā noteikumu Nr.676 24.punkts noteic, ka lēmumu pieņem līdz 2022.gada 30.jūnijam saskaņā ar Pagaidu regulējumu.

Ņemot vērā, ka noteikumu Nr.676 24.punktā noteiktais termiņš atbalsta piešķiršanai ir beidzies, apgabaltiesa izskatāmajā lietā vairs nevar lemt par labvēlīga administratīvā akta izdošanu. Apgabaltiesa šādos apstākļos var izvērtēt tikai pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu.

Pieteicēja 2022.gada 12.decembra iesniegumā ir precizējusi prasījumu un norādījusi, ka vēlas turpināt tiesvedību par pārsūdzētā lēmuma atzīšanu par prettiesisku. Tas nepieciešams gan atlīdzinājuma pieprasīšanai, gan lai novērstu līdzīgu gadījumu atkārtošanos.

Ievērojot minēto, apgabaltiesai ir pamats vērtēt pārsūdzētā lēmuma tiesiskumu.

[9] Rakstveida procesā pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, apgabaltiesa atzīst, ka pieteicējas apelācijas sūdzība nav pamatota un pieteikums ir noraidāms.

[10] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja apelācijas instances tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šādā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Iepazinusies ar pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzības argumentiem, apgabaltiesa atzīst,

ka pirmās instances tiesas spriedums ir tiesisks, tā pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams. Pirmās instances tiesa ir noskaidrojusi visus lietā būtiskos apstākļus un pareizi tos juridiski novērtējusi. Tāpēc atbilstoši iepriekš minētajai tiesību normai apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai, kas atreferēta šā sprieduma 5.punktā, izvērstāku argumentāciju nesniedzot.

Papildus par apelācijas sūdzības argumentiem apgabaltiesa norāda turpmāk minēto.

[11] Pieteicēja argumentē, ka pirmās instances tiesa nepamatoti ignorēja apstākli, ka pieteicējas nodokļu parādam bija piešķirts samaksas termiņa pagarinājums.

Pārbaudot šo argumentu, apgabaltiesa konstatē, ka pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā, ka iesniegumu par atbalsta piešķiršanu pieteicēja dienestam iesniedza 2021.gada 12.maijā un ka lietā nav strīda par to, ka pieteicējai šajā datumā bija nodokļu parāds, kurš pārsniedz 1000 *euro* un kura samaksai nebija piešķirts samaksas termiņa pagarinājums, nebija noslēgta vienošanās par labprātīgu nodokļa samaksu vai noslēgts vienošanās līgums. Tāpat pirmās instances tiesa ir ņēmusi vērā, ka pieteicēja 2021.gada 26.aprīlī iesniedza dienestam lūgumu pagarināt nodokļu samaksas termiņu un ka dienests ar 2021.gada 17.maija lēmumu šo nodokļu samaksas termiņu arī pagarināja. Tādējādi pretēji pieteicējas norādītajam pirmās instances tiesa minēto apstākli nav ignorējusi.

[12] Saskaņā ar noteikumu Nr.676 16.1.apakšpunktu atbalstu nepiešķir uzņēmumam, kuram iesnieguma iesniegšanas dienā ir Valsts ieņēmumu dienesta administrēto nodokļu (nodevu) parādi, kas kopsummā pārsniedz 1000 *euro*, izņemot nodokļu maksājumus, kuriem ir piešķirts samaksas termiņa pagarinājums, noslēgta vienošanās par labprātīgu nodokļu samaksu vai noslēgts vienošanās līgums.

No minētās tiesību normas izriet, ka atbalsta piešķiršanas atteikuma priekšnoteikums ir nodokļu parāda esība iesnieguma atbalsta saņemšanai iesniegšanas dienā par summu, kas pārsniedz 1000 *euro*, gadījumā, ja par šiem nodokļu parādiem nav piešķirts samaksas termiņa pagarinājums, noslēgta vienošanās par labprātīgu nodokļu samaksu vai noslēgts vienošanās līgums. No valsts puses sniegtais atbalsts apgrozāmo līdzekļu plūsmas nodrošināšanai faktiski ir īpaša labvēlība un pretimnākšana uzņēmumiem Covid-19 ārkārtas situācijā. Attiecīgi, ja uzņēmums vēlas pretendēt uz atbalstu, tam ir pienākums izpildīt nosacījumus tā saņemšanai. Tādējādi noteikumu Nr.676 16.1.apakšpunktā noteiktais termiņš – iesnieguma iesniegšanas dienā – apgabaltiesas ieskatā nevar tikt tulkots paplašināti.

Iesniegumu par atbalsta piešķiršanu pieteicēja dienestam iesniedza 2021.gada 12.maijā, un pieteicējai šajā datumā bija nodokļu parāds, kurš pārsniedz 1000 *euro* un kura samaksai vēl nebija piešķirts samaksas termiņa pagarinājums, nebija noslēgta vienošanās par labprātīgu nodokļu samaksu vai noslēgts vienošanās līgums. Tādējādi pieteicējai iesnieguma atbalsta saņemšanai iesniegšanas dienā ir konstatējams noteikumu Nr.676 16.1.apakšpunktā minētais šķērslis atbalsta piešķiršanai, un nav izšķirošas nozīmes tam, ka dienests 2021.gada 17.maijā pieņēma lēmumu Nr.32.4/17.20.3/6485, ar kuru pieteicējas nodokļu parādam piešķirts samaksas termiņa pagarinājums.

Noteikumu Nr.676 16.1.apakšpunkts ir skaidri saprotams un imperatīvs, citāda tā interpretācija nav iespējama. Līdz ar to pirmās instances tiesa pamatoti atzina, ka ir konstatējams noteikumu Nr.676 16.1.apakšpunktā minētais ierobežojums atbalsta nepiešķiršanai – iesnieguma iesniegšanas dienā 2021.gada 12.maijā pieteicējai bija dienesta administrēto nodokļu (nodevu) parāds, kas kopsummā pārsniedza 1000 *euro*, tai nebija piešķirts samaksas termiņa pagarinājums, noslēgta vienošanās par labprātīgu nodokļu samaksu vai noslēgts vienošanās līgums.

[13] Ņemot vērā šā sprieduma 12.punktā norādīto, apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesa pamatoti nevērtēja pieteicējas argumentus par tās apgrozījumu. Tā kā pieteicējas parāda esība jau pati par sevi ir šķērslis atbalsta piešķiršanai, pieteicējas argumentiem par tās apgrozījumu nav izšķirošas nozīmes.

[14] Apkopojot iepriekš konstatēto, apgabaltiesa atzīst, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un pieteicējai pamatoti nolemts nepiešķirt atbalstu apgrozāmo līdzekļu plūsmas krituma kompensēšanai par 2020.gada novembri.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu, 307. un 309.pantu, 329.panta pirmo daļu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda

noraidīt SIA /Nosaukums A/ pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores 2021.gada 30.jūnija lēmuma Nr.33.17-6/22.7/7279 atzīšanu par prettiesisku.

Spriedumu var pārsūdzēt Senāta Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnese referente M.Osmane

Tiesneši M.Birzgalis

A.Šteinberga